

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27, 21000 Split

Pr-239/2026-7

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Eneji Stejskal Kanazir, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Ivan Žitko, OIB: 92647217491, 21000 Split, Novakova 22, zastupanog po punomoćniku Ivanu Gelenčiru, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika Sveučilište u Splitu, Umjetnička akademija, 21000 Split, Zagrebačka 3, OIB: 38960125358, zastupanog po punomoćnicama, odvjetnicama iz ZOU Ecija Kuljiš Bajić i Meri Blaslov-Pavasović, radi prevođenja radnog mjesta, nakon održane glavne i javne rasprave, u prisutnosti tužitelja, zamjenika punomoćnika tužitelja te punomoćnika tuženika, prilikom zaključenja glavne rasprave, prilikom objave, a nakon objave, dana 12. listopada 2026.,

r i j e š i o j e

I/ Odbacuje se tužba u predmetnoj pravnoj stvari kao nepravovremena, a koja glasi:

"1. Utvrđuje se da tužitelj Ivan Žitko, Split, Novakova 22, OIB: 92647217491, od dana 2. ožujka 2024. godine ima pravo da tuženik, Sveučilište u Splitu, Umjetnička akademija Split, Zagrebačka 3, OIB: 38960125358, sukladno čl. 36. Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama (NN 155/2023), dosadašnji naziv njegovog radnog mjesta prevede u radno mjesto Voditelj ustrojstvene jedinice 2 s koeficijentom 2,75.

2. Utvrđuje se da tužitelj Ivan Žitko, Split, Novakova 22, OIB: 92647217491, od dana 2. ožujka 2024. godine nadalje kod tuženika, Split, Zagrebačka 3, OIB: 38960125358, obavlja poslove radnog mjesta Voditelj ustrojstvene jedinice 2 s koeficijentom 2,75.

3. Nalaže se tuženiku, Sveučilište u Splitu, Umjetnička akademija Split, Zagrebačka 3, OIB: 38960125358, da tužitelju Ivan Žitko, Split, Novakova 22, OIB: 92647217491, ponudi izmjenu ugovora o radu kojim će se radno mjesto tužitelja prevesti u radno mjesto Voditelj ustrojstvene jedinice 2 s koeficijentom od 2,75, u roku od 15 dana."

II/ Nalaže se tužitelju da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tuženiku na ime parničnih troškova ukupan iznos od 1.500,00 EUR.

Obrazloženja

1. U tužbi predanoj ovom sudu dana 29. svibnja 2024. tužitelj navodi da je predmet ove tužbe i parničnog postupka zahtjev tužitelja da se ispravi pogrešno i protupravno prevođenje naziva njegovog radnog mjesta obzirom da je tuženik donio Odluku o odbijanju zahtjeva za ispravak, Klasa: 112-02/24-01/0001, Urbroj: 2181-03-01/1-24-0147 koju je tužitelj zaprimio 9. travnja 2024., a na što je tužitelj dana 22. travnja 2024. podnio Zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa na koji se tuženik nije nikada povratno očitovao. Umjesto očitovanja na podneseni Zahtjev za zaštitu prava 1, tuženik je pokrenuo proceduru otkazivanja ugovora o radu tužitelju te je 13. svibnja 2024. donio Odluku o otkazu ugovora o radu s ponudom ugovora o radu pod izmijenjenim uvjetima, Klasa: 114-01/24-01/0001, Urbroj: 2181-224-03-01/1-24-0001 koju je tužitelj zaprimio 13. svibnja 2024. te je protiv iste 27. svibnja 2024. podnio Zahtjev za zaštitu prava. Tuženik da je u svojim odlukama (Odluka o odbijanju zahtjeva za ispravak i Odluka o otkazu) odbio prevesti dosadašnji naziv radnog mjesta tužitelja, Voditelj javne nabave, koeficijent 1,406, u radno mjesto Voditelj ustrojstvene jedinice 2, koeficijent 2,75, a što je tužitelj tražio podnesenim Zahtjevom za ispravak od 26. ožujka 2024. i Zahtjevom za zaštitu prava od 22. travnja 2024. Također se navodi da je po dobivanju Odluke o otkazu tužitelj potpisao novo ponuđeni ugovor o radu i uputio tuženiku dopis o prihvatu ponude kojim je istaknuo kako i dalje pridržava pravo osporavanja pred sudom predmetne Odluke o otkazu i novopotpisanog ugovora o radu. Navodi da tužitelj ovom tužbom traži da sud utvrdi kako je tuženik pogrešno i protupravno preveo naziv radnog mjesta tužitelja i da se radno mjesto tužitelja Voditelj javne nabave (voditelj odjeljka) koeficijent 1,406 prevede u radno mjesto Voditelj ustrojstvene jedinice 2, koeficijent 2,75, sukladno Zakonu o plaćama u državnoj službi i javnim službama (dalje: ZPDSJS) i Uredbi o nazivima radnih mjesta, uvjetima za raspored i koeficijentima za obračun plaće u javnim službama (dalje: Uredba). Tužitelj da je Zahtjev za zaštitu prava podnio 22. travnja 2024., tuženik da je isti zaprimio 29. travnja 2024. te se nije povratno očitovao. Slijedom navedenog tužitelj da u zakonskom roku iz čl. 133. Zakona o radu podnosi ovu tužbu. Nadalje se navodi da je tužitelj temeljem sklopljenog Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 1. studenog 2009. obavljao poslove na radnom mjestu Voditelj javne nabave, s koeficijentom složenosti poslova 1,406. Sukladno tuženikovom Pravilniku o unutarnjem redu iz 2008. odnosno njegovim kasnijim izmjenama i dopunama navedeno radno mjesto da se odnosi na radno mjesto Rukovoditelja pododsjeka u središnjoj službi – Voditelj službe javne nabave, radno mjesto I. vrste. Opis poslova navedenog radnog mjesta da je detaljno naveden u Pravilniku o unutarnjem redu iz kojeg je razvidno kako tužitelji vodi Službu javne nabave kod tuženika. Navodi da se tijekom godina broj poslova povećavao i usložnjavao kako poslovima iz područja nabave tako i poslovima iz drugih područja a koji nisu propisani Pravilnikom o unutarnjem redu. Nadalje, prema tom pravilniku, ispod tužiteljevog radnog mjesta u Službi javne nabave da se nalazi i podređeno radno mjesto Voditelja pododsjeka – viši stručni referent u službi javne nabave, radno mjesto I. vrste, koeficijent za obračun plaće od 1,115. Nadalje da je iz Pravilnika o unutarnjem redu ali i Statuta tuženika vidljivo kako Dekanat tuženika obavlja upravno-pravne, izvršne, administrativne, financijsko-materijalne, tehničke i pomoćne poslove tuženika i da su stručne službe ustrojstvene jedinice tuženika za obavljanje pravnih, stručnih, informatičkih, administrativnih, financijsko-računovodstvenih, kadrovskih, studentskih, tehničkih i ostalih poslova, dakle Dekanat kao ustrojstvena jedinica obavlja određene poslove putem službi od kojih je jedna i služba javne nabave unutar koje je tužitelj

zaposlen. U tom smislu da je Dekanat kao ustrojstvena jedinica iznad ustrojstvene jedinice Službe javne nabave. Nadalje se navodi da je tuženik u svojim odlukama utvrdio kako temeljem nove Uredbe i tablice prevođenja tužitelj može biti raspoređen na radno mjesto Voditelj ustrojstvene jedinice 4 (voditelj javne nabave) s koeficijentom 2,20. Slijedom navedenog, tuženik da je tužitelju u ponuđenom Aneksu Ugovora o radu na neodređeno vrijeme, Klasa: 112-02/24-01/0001, Urbroj: 2181/224-03-01/1-24-0147 preveo radno mjesto u radno mjesto Voditelj ustrojstvene jedinice 4 (Voditelj javne nabave), s koeficijentom 2,20. Nadalje, da su čl. 9. Uredbe propisana rukovodeća radna mjesta treće razine od kojih su neka i: 9.1.2. Voditelj ustrojstvene jedinice 2 (2,75) i 9.1.4. Voditelj ustrojstvene jedinice 4 (2,20). Ističe se da je Čl. 9. st. 4. Uredbe propisano: "Radno mjesto pod brojem 9.1.2. iz stavka 1. ovoga članka odnosi se na vođenje niže razine unutarnje ustrojstvene jedinice unutar ustanove, iznad koje se nalazi jedna razina više ustrojstvene jedinice, a odnosi se i na ustrojstvene jedinice koje su tako razvrstane u tablici prevođenja koja je u prilogu ove Uredbe." Čl. 9. st. 6 nove Uredbe da je propisano da radna mjesta od broja 9.1.4. do 9.1.6. iz st. 1 ovog članka se odnose na vođenje najniže razine unutarnje ustrojstvene jedinice unutar ustanove, a odnosi se i na ustrojstvene jedinice koje su tako razvrstane u tablici prevođenja koja je u prilogu ove Uredbe. Kao iznimka od automatskog prevođenja sukladno tablici Uredbe i čl. 26. st. 1. Uredbe, u čl. 26. st. 2. Uredbe da je propisano: "Prevođenje pojedinih radnih mjesta iz stavka 1. ovoga članka provodi se prema načelu opisa poslova radnog mjesta koje zaposlenik obavlja, neovisno o nazivu radnog mjesta za koje je sklopljen ugovor o radu." Nadalje se navodi da po uputi Ministarstva znanosti i obrazovanja od 6. ožujka 2024. proizlazi da u slučaju prevođenja na rukovodeća radna mjesta ustanova mora imati sistematiziranu posebnu ustrojstvenu jedinicu. Kod prevođenja razine voditelja ustrojstvene jedinice bitno je voditi računa o razini obrazovanja kao uvjetu za radno mjesto i postojećoj hijerarhiji odnosno broju ustrojstvenih jedinica u postojećoj sistematizaciji radnih mjesta kako to je to navedeno u članku 9. stavcima 3. do 6. Uredbe. Na primjer, ako ustanova ispod prve najviše ustrojstvene jedinice ima samo odjele, voditelj te ustrojstvene jedinice (odjela) prevodi se kao 9.1.2. – Voditelj ustrojstvene jedinice 2. Dakle, slijedom svega navedenog, da je razvidno kako je tuženik trebao postupiti u skladu sa čl. 9. st. 4. Uredbe i citiranom Uputom nadležnog ministarstva i radno mjesto tužitelja, a imajući u vidu Pravilnik o unutarnjem redu i Statut tuženika, prevesti na radno mjesto Voditelj ustrojstvene jedinice 2 (2,75). Tužitelj da ima rukovodeću poziciju i ulogu unutar Službe javne nabave iznad koje ustrojstvene jedinice se nalazi samo viša ustrojstvena jedinica – Dekanat, zadovoljava sve opće uvjete (visoka stručna sprema i 4 godine radnog iskustva) te se stoga u ovom slučaju prevođenja radnog mjesta primjenjuje čl. 9. st. 4. Uredbe. Nadalje se ističe da je prilikom prevođenja radnih mjesta relevantan ZPDSJS koji u čl. 34. propisuje: "Pri vrednovanju radnih mjesta u postupku prevođenja radnih mjesta nakon stupanja na snagu ovoga Zakona, osim standardnih mjerila iz članka 9. ovoga Zakona, uzet će se u obzir i dosadašnji koeficijenti složenosti poslova, kao i stalni dodaci na plaću vezani uz radno mjesto odnosno rad u pojedinom državnom tijelu ili javnoj službi." Čl. 9. ZPDSJS-a kao standardna mjerila za vrednovanje i klasifikaciju radnih mjesta da predviđa: a) kompetencije, b) složenost, c) odgovornost i utjecaj na donošenje odluka, d) suradnja i komunikacija, e) upravljanje i f) posebni uvjeti rada. Tuženik da je prilikom pogrešnog prevođenja radnog mjesta očito uzeo u obzir samo dosadašnji naziv i dosadašnji koeficijent radnog mjesta te radno mjesto automatski preveo sukladno tablici nove Uredbe. Međutim, tuženik je propustio vrednovati radno mjesto tužitelja propisanim standardnim mjerilima, a posebno u smislu visoke razine odgovornosti za odluke koje mogu dovesti do kaznene

odgovornosti, prekršajne odgovornosti s novčanim kaznama za pravnu osobu i odgovornu osobu u pravnoj osobi, žalbe Državnoj komisiji za kontrolu postupka javne nabave i sl. Također prema tužiteljevom izračunu sukladno navedenim kriterijima iz ZPDSJS-a njegovo radno mjesto iznosi 610 bodova što prema Uredbi o rasponu koeficijenata u platnim razredima spada u platni razred 11 za koji vrijedi raspon koeficijenata od 2,81-3,39 iz čega proizlazi očiti nesrazmjer složenosti poslova radnog mjesta za koje je tužitelju ponuđen aneks ugovora o radu te poslova koje tužitelj stvarno obavlja. Također, tužitelj ovim putem napominje i kako mu je sukladno sistematiziranom radnom mjestu iz Pravilnika o unutarnjem redu do sada trebao pripadati odgovarajući koeficijent sukladno staroj Uredbi o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u javnim službama⁶ 1,552, kao koeficijent radnog mjesta Rukovoditelja pododsjeka u središnjoj službi, umjesto koeficijenta po kojemu je tužitelju isplaćivana plaća, a to je koeficijent 1,406. Slijedom svega navedenog, a posebno to da je tuženik neispravno primijenio Uredbu i pogrešno preveo naziv radnog mjesta tužitelja, tužitelj predlaže da se usvoji njegov tužbeni zahtjev.

2. U svom odgovoru na tužbu (list 130-134 spisa) tuženik predlaže tužbu tužitelja odbaciti kao neblagovremenu te podredno odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, sve iz razloga koji se daju u nastavku odgovora na tužbu. Predmet ovog parničnog postupka i tužbenog zahtjeva tužitelja je, a kako se to navodi u dijelu pod točkom 2. narativnog dijela tužbe, odluka dekanice tuženika koju je ista donijela povodom zahtjeva tužitelja za ispravak pogrešnog i nepotpunog prevođenja njegovog radnog mjesta, odnosno Odluka pod oznakom klasa: 112-02/24-01/0001, ur. br.: 2181-224-03-01/1-24-0147 od 02. travnja 2024., koju je tužitelj primio 09. travnja 2024., a kojom je odbijen kao neosnovan njegov zahtjev od 26. ožujka 2024., za ispravak prevođenja naziva radnog mjesta i koeficijenta složenosti poslova Voditelj javne nabave s koeficijentom 1,406, u: „Voditelj ustrojstvene jedinice 2”, s koeficijentom 2,75. U konkretnom slučaju da se radi o postupku prevođenja radnih mjesta u javnim službama sve prema odredbi čl. 36. Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama (NN br. 155/2023 – dalje u tekstu: Zakon o plaćama) i Uredbi o nazivima radnih mjesta, uvjetima za raspored i koeficijentima za obračun plaće u javnim službama (NN br. 22/2024 – dalje u tekstu: Uredba). Odredbom čl. 36. st. 6. Zakona o plaćama da je propisano da službenik i namještenik u javnoj službi koji smatra da mu je pogrešno utvrđeno prevođenje naziva radnog mjesta i novi koeficijent za obračun plaće ima pravo zatražiti ispravak. Ako čelnik javne službe utvrdi da je zahtjev osnovan, obavijestit će službenika i namještenika pisanim putem o prihvatanju njegova zahtjeva, a ako utvrdi da zahtjev nije osnovan, dužan je donijeti odluku o odbijanju zahtjeva, a službenik i namještenik može tražiti zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom sukladno općem propisu o radu.“ Ističe da je prijedlog prevođenja naziva radnog mjesta i koeficijenta za obračun plaće, uputio tuženik tužitelju ponudom sklapanja Aneksa od ožujka 2024., na njegov postojeći Ugovor o radu od 01. studenog 2009., a kojim Aneksom je postojeće radno mjesto tužitelja – Voditelj javne nabave s koeficijentom 1,406, prevedeno, sukladno Uredbi, u radno mjesto Voditelj ustrojstvene jedinice 4, interni naziv: Voditelj javne nabave, s koeficijentom za obračun plaće od 2,20. Tužitelj da nije prihvatio ponuđeni Aneks iz ožujka 2024., te je u odnosu na učinjeno prevođenje naziva njegovog radnog mjesta i novi koeficijent za obračun plaće, a kako je to bila navedeno u ponudi – prijedlogu Aneksa, podnio blagovremeno dana 26. ožujka 2024., zahtjev za ispravak. Prema mišljenju tuženika ovaj zahtjev za ispravak ima značaj zaštitu povrijeđenog prava iz odredbe čl. 133. st. 1. Zakona o radu (NN br. 93/14, 127/17, 98/19, 151/2022) jer pretpostavlja prethodno

postojanje povrede prava radnika ("...službenik i namještenik u javnoj službi koji smatra da mu je pogrešno utvrđeno..."), koja povreda se dakle ovdje sastoji u pogrešnom prevođenju naziva radnog mjesta i s tim u vezi određivanju koeficijenta za obračun plaće. Odlučujući o zahtjevu tužitelja za ispravak (zahtjevu za zaštitu povrijeđenog prava) tuženik je donio Odluku pod oznakom klasa: 112-02/24-01/0001, ur. br.: 2181-224-03-01/1-24-0147 od 02. travnja 2024., kojom je zahtjev za ispravak odbio kao neosnovan. Tužitelj da je uredno, dana 09. travnja 2024., primio naprijed navedenu Odluku tuženika od 02. travnja 2024. te je u odnosu na istu ponovno podnio zahtjev za zaštitu prava od 22. travnja 2024., predan tuženiku 23. travnja 2024., o kojem zahtjevu tuženik, a kako se to navodi i u tužbi, nije odlučivao jer za to i nije imao valjanog pravnog osnova. Navodi nadalje da je tužba tužitelja u ovom parničnom predmetu podnijeta dana 29. svibnja 2024., znatno po proteku roka iz odredbe čl. 133. st. 2. Zakona o radu u svezi s čl. 36. st. 6. Zakona o plaćama, pa kako se radi o prekluzivnom roku, to se predlaže tužbu tužitelja, kao neblagovremenu, odbaciti. Pregledom tužbenog zahtjeva tužitelja utvrditi je da je taj tužbeni zahtjev u dijelu pod točkama 1. 2., postavljen kao deklaratorni, posljedica kojeg bi bila, pod uvjetom da je takav zahtjev dopušten i da ga sud prihvati, kondemnacija iz toč. 3. istog tužbenog zahtjeva odnosno nalog tuženiku da tužitelju ponudi izmjenu ugovora o radu kojim će se njegovo radno mjesto prevesti u radno mjesto Voditelj ustrojstvene jedinice 2, s koeficijentom za obračun plaće od 2,75. Tuženik međutim smatra da u konkretnom slučaju deklaratorni zahtjev, a kako je isti postavljen u točkama 1. i 2. tužbenog zahtjeva tužitelja, nije dopušten jer sud nije ovlašten svojom presudom vršiti prevođenje naziva radnih mjesta i određivati koeficijente za obračun plaće, što se upravo traži kroz utvrđenje iz točke 1. i 2. tužbenog zahtjeva tužitelja. Sud je međutim ovlašten, a na to upućuje i odredba čl. 36. st. 6. Zakona o plaćama, ispitivati i odlučivati o zakonitosti odluke poslodavca kojom je odbijen zahtjev radnika – službenika za ispravak, ovdje Odluke tuženika od 02. travnja 2024., što se međutim i ne traži postavljenim tužbenim zahtjevom u tužbi. Ukoliko sud ne bi prihvatio prigovor neblagovremenosti tužbe i nedopuštenosti tužbenih zahtjeva tužitelja, tuženik predlaže tužbeni zahtjev u cijelosti odbiti kao neosnovan budući je prevođenje naziva radnog mjesta na kojem je radio i radi tužitelj te s tim u svezi određivanje novog koeficijenta za obračun plaće istog, proveden sukladno Zakonu o plaćama i sukladno važećoj Uredbi. Nesporno je naime, a kako se to navodi i u tužbi, da je tužitelj imao s tuženikom sklopljen Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 01. studenog 2009. za obavljanje poslova radnog mjesta Voditelja javne nabave – radno mjesto I. vrste, sve s opisom poslova kako je dan u Izmjenama i dopunama Pravilnika o unutarnjem redu od 16. prosinaca 2009., koji je stupio na snagu 23. prosinca 2009. Suprotno navodima tužitelja iz narativnog dijela tužbe, tuženik je prevođenje naziva njegovog radnog mjesta u novi naziv s novim koeficijentom za obračun plaće, proveo sukladno Zakonu o plaćama i sukladno Uredbi, imajući kod toga u vidu opis poslova radnog mjesta tužitelja, stručne uvjete potrebne za obavljanje poslova navedenog radnog mjesta, dotadašnji utvrđeni koeficijent složenosti poslova tog radnog mjesta, posebno i organizacijski ustroj tuženika kako je isti utvrđen i Statutom tuženika. Odredbom čl. 18. Statuta tuženika (na snazi od 11. listopada 2023.) propisane su ustrojstvene jedinice tuženika – odjeli, odsjeci, centri, Knjižnica i Dekanat, koji obavlja upravno-pravne, izvršne, administrativne, financijsko-materijalne, tehničke i pomoćne poslove Akademije i to putem više stručnih službi od kojih je jedna i Služba javne nabave. U organizacijskom ustroju tuženika Služba javne nabave nije, a niti je po ranijem Statutu tuženika bila, posebna ustrojbeno jedinica Akademije, već uvijek stručna služba unutar ustrojbene jedinice Dekanata. Radno mjesto tužitelja, a kada je u pitanju čl. 9. st.1.

Uredbe, na koju se tužitelj poziva u tužbi, spada utoliko u rukovodeće radno mjesto treće razine – 9.1.4., voditelj ustrojstvene jedinice 4, koeficijent 2,20, platni razred 8, sve opisano i u st. 6. istog članka Uredbe, kao radno mjesto koje se odnosi na vođenje najniže razine unutarnje ustrojstvene jedinice unutar ustanove, a odnosi se i na ustrojstvene jedinice koje su tako razvrstane u tablici prevođenja koja je prilog Uredbe. Pregledom Tablice br. 1. Opća radna mjesta, Priloga Uredbe – prema čl. 25. sastavni dio Uredbe, utvrditi je da se ranije radno mjesto: voditelj odjeljka, voditelj referade i voditelj ostalih ustrojstvenih jedinica s ranijim koeficijentom 1,406 prevodi u radno mjesto: voditelj ustrojstvene jedinice 4, s koeficijentom 2,20. i sukladno čl. 10. st. 1. Uredbe spada u 8. platni razred, a kako je to sve pravilno utvrdio i tuženik u ponudi Aneksa iz ožujka 2024. koju ponudu je tužitelj odbila prihvatiti. Nadalje, pregledom iste Tablice br. 1. Opća radna mjesta, utvrditi je da se u radna mjesta Voditelj ustrojstvene jedinice 2, s koeficijentom 2,75 prevode ranija radna mjesta rukovoditelj (načelnik) službe /odjela za unutarnju reviziju (raniji koeficijent 2,134) i radna mjesta rukovoditelj (načelnik) odjela u središnjem uredu ili službi (raniji koeficijent 1,94), što nedvojbeno nije bilo ranije radno mjesto tužitelja, ni po organizacijskom ustroju, ni po opisu poslova ni po koeficijentu složenosti poslova radnog mjesta, pa su utoliko i svi navodi i zahtjevi tužitelja izneseni u tom pogledu neosnovani. Tuženik je, postupajući prema odredbi čl. 36. st. 5. Zakona o plaćama u svezi s čl. 115. st. 1. toč. 1. i čl. 123. Zakona o radu, budući tužitelj nije prihvatio ponudu tuženika za izmjenu njegovog ugovora o radu, kako je ta ponuda bila sadržana u prijedlogu Aneksa iz ožujka 2024., pa ni poslije donošenja Odluke dekanice tuženika od 02. travnja 2024. kojom je odbijen njegov zahtjev za ispravak prevođenja, donio Odluku o otkazu ugovora o radu s ponudom ugovora o radu pod izmijenjenim uvjetima, oznake klasa: 114-01/24-01/0001, ur. br.: 2181-224-03-01/1-24-0001 od 13. svibnja 2024. kojom je otkazan tužiteljev ugovor o radu ur. br. 1770/09 od 01. studenog 2009. te mu je istovremeno ponuđen izmijenjeni ugovor o radu za obavljanje poslova radnog mjesta kako je isto prevedeno po tuženiku odnosno za obavljanje poslova radnog mjesta Voditelj ustrojstvene jedinice 4, interni naziv voditelj Službe javne nabave, s koeficijentom za obračun plaće od 2,20, koji izmijenjeni Ugovor je tužitelj i potpisao. Tužitelj je, sukladno svom dopisu od 20. svibnja 2024. i sukladno odredbi čl. 123. st. 2. Zakona o radu, podnijela poslodavcu-tuženiku, dana 27. svibnja 2024., zahtjev za zaštitu povrijeđenog prava protiv Odluke o otkazu ugovora o radu s ponudom ugovora o radu pod izmijenjenim uvjetima 13. svibnja 2024., o kojem zahtjevu tuženik nije odlučivao. Tuženik nema saznanje da bi tužitelj, sukladno odredbi čl. 133. st. 2. Zakona o radu, pobijao predmetnu Odluku o otkazu, tužbom pred nadležnim sudom. Ukoliko to nije učinio proizlazi da su stranke svojom slobodnom voljom sklopile novi Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 13. svibnja 2024. (Aneks) za obavljanje poslova radnog mjesta I. vrste, voditelj ustrojstvene jedinice 4, interni naziv voditelj Službe javne nabave, s koeficijentom za obračun plaće od 2,20 – platni razred 8., sve dakle poslije donošenja Odluke tuženika pod oznakom klasa: 112-02/24-01/0001, ur. br.: 2181-224-03-01/1-24-0147 od 02. travnja 2024., kojom je odbijen kao neosnovan zahtjev tužitelja od 26. ožujka 2024., za ispravak prevođenja naziva i koeficijenta složenosti njegovog radnog mjesta, pa bi dakle i iz ovog razloga tužbeni zahtjev tužitelja bio u cijelosti neosnovan. Prema naprijed iznesenom tuženik je postupak prevođenja naziva radnog mjesta tužitelja uz utvrđenje novog koeficijenta za obračun plaće istog proveo valjano i zakonito poštujući sve odredbe kako Zakon o plaćama tako i važeću Uredbu, pa su i svi prigovori tužitelja izneseni u tom pogledu neosnovani. Predlaže se tužbu tužitelja odbaciti posredno odbiti tužbeni zahtjev istog kao neosnovan uz obvezu naknade troškova parničnog postupka tuženiku.

3. Tijekom postupka sud je izveo dokaz pregledom: Zahtjeva za ispravak Ivana Žitka od 26.03.2024. (list 9-11 spisa); Odluke o odbijanju zahtjeva Ivana Žitka za ispravkom prevođenja naziva radnog mjesta i koeficijenta složenosti poslova od 26.03.2024. (list 13-14 spisa); Zahtjeva za zaštitu prava iz radnog odnosa od 23.04.2024. (list 15-18 spisa); punomoći Ivana Žitka Nezavisnom sindikatu znanosti i visokog obrazovanja (list 19 spisa); dopisa tužitelja tuženiku od 20.05.2024. (list 20 spisa); dostavnice od 13.05.2024. (list 21 spisa); Odluke o otkazu ugovora o radu s ponudom ugovora o radu pod izmijenjenim uvjetima od 13.05.2024. (list 22-23 spisa); aneksa ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 13.05.2024. (list 24-25 spisa); Zahtjeva za zaštitu prava od 27.05.2024. (list 26 spisa); ispis evidentiranog kretanja poštanske pošiljke HP d.d. (list 27-35 spisa); Izmjena i dopuna Pravilnika o unutarnjem redu od 16.12.2009. (list 37-51 spisa); Pravilnika o izmjenama i dopunama pravilnika o unutarnjem redu - studeni 2017. (list 52-54 spisa); Pravilnika o izmjenama i dopunama pravilnika o unutarnjem redu - rujan 2018. (list 55-57 spisa); Pravilnika o izmjenama i dopunama pravilnika o unutarnjem redu siječanj 2024. (list 59-65 spisa); Pravilnika o izmjenama i dopunama pravilnika o unutarnjem redu sa sjednice od 8. i 13.03.2024. (list 66-69 spisa); Statuta Sveučilišta u Splitu, Umjetničke akademije-Split, rujan 2023. (list 70-126 spisa); aneksa ugovora o radu na neodređeno vrijeme (list 136-137 spisa); Zahtjeva za zaštitu prava iz radnog odnosa od 22.04.2024. (list 143-146 spisa); Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 1.11.2009. (list 148-149 spisa); Odluka o otkazu ugovora o radu s ponudom ugovora o radu pod izmijenjenim uvjetima od 13.05.2024. (list 150-152 spisa); Aneksa ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 13.05.2024. (list 152-153 spisa); izveden je dokaz saslušanjem tužitelja (list 183-184 spisa) te je pregledana sudska praksa dostavljena u spis.

4. Tužbeni zahtjev tužitelja u predmetnoj pravnoj stvari je nepravovremen.

5. Predmet spora je zahtjev tužitelja da se utvrdi da tužitelj od dana 02.ožujka 2024.godine ima pravo da tuženik sukladno članku 36. Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama ("NN" 155/2023) dosadašnji naziv njenog radnog mjesta voditelja javne nabave (voditelj odjeljka) prevede u radno mjesto voditelja ustrojstvene jedinice 2 sa koeficijentom 2,75, te da se utvrdi da isti od 02.03.2024.godine pa nadalje kod tuženika obavlja poslove voditelja ustrojstvene jedinice 2 sa koeficijentom 2,75, kao i da se naloži tuženiku da tužitelju ponudi izmjenu ugovora o radu kojim će se radno mjesto tužiteljice prevesti u radno mjesto voditelj ustrojstvene jedinice 2 sa koeficijentom od 2,75. Nije sporno da je tužitelj kod tuženika temeljem ugovora na neodređeno vrijeme obavljao poslove voditelja javne nabave, a što i proizlazi iz pregledanog ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 01.11.2009.godine (list 148-149 spisa).

6. Među strankama nije sporno da je tužitelj sukladno odredbi članka 36.stavka 6. Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama ("NN" 155/23) budući je smatrao da mu je pogrešno utvrđeno prevođenje naziva radnog mjesta i novi koeficijent za obračun plaće zatražio ispravak navedenog zahtjevom za ispravak od 27.ožujka 2024.godine (list 9 spisa). Navedenom odredbom članka 36. stavaka 6. navedenog Zakona je ujedno propisano da ako čelnik javne službe utvrdi da je zahtjev osnovan, obavijestit će službenika i namještenika pisanim putem o prihvatanju njegova zahtjeva, a ako utvrdi da zahtjev nije osnovan, dužan je donijeti odluku o odbijanju zahtjeva, a službenik i namještenik može tražiti zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom sukladno općem propisu o radu. Također među strankama nije

sporno da je tuženik odlukom od 02.travnja 2024.godine odbio zahtjev tužitelja za ispravkom prevođenja naziva radnog mjesta i koeficijenta složenosti poslova od 26.ožujka 2024.godine, kao neosnovan, a što je i razvidno iz pregledane odluke tuženika od 02.travnja 2024.godine (list 13-14 spisa). Obzirom da je tuženik zahtjev tužiteljice za ispravak odbio navedenom odlukom od 02.travnja 2024.godine te u tom smislu nije udovoljio tužiteljevom zahtjevu tužitelj je u skladu sa općim propisom o radu Zakonom o radu ("93/14-u daljnjem tekstu ZR-a) u zakonskom roku zatražio zaštitu pred ovim sudom i to putem Nezavisnog Sindikata znanosti i visokog obrazovanja dana 23.travnja 2024.godine (list 15-17 spisa), budući je isti putem tog Sindikata podnio zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa, a i osobno od poslodavca 27.svibnja 2024.godine (list 26 spisa). Iz pregledane odluke o otkazu ugovora o radu s ponudom ugovora o radu pod izmijenjenim uvjetima od 13.svibnja 2024.godine (list 22-23 spisa) proizlazi da je tužitelju koji je u tom trenutku kod tuženika obavljao poslove voditelja javne nabave sa pripadajućim koeficijentom 1,406 otkazan ugovor o radu Ur.br. 1770/09 sklopljen 01. studenog 2009. godine te da mu je umjesto navedenog otkazanog ugovora o radu predloženo sklapanje ugovora o radu pod izmijenjenim uvjetima za poslove radnog mjesta voditelj ustrojstvene jedinice 4, interni naziv: voditelj službe javne nabave sa pripadajućim koeficijentom složenosti poslova 2,20 počevši od 01.ožujka 2024.godine na neodređeno vrijeme. Tužitelj je prihvatio navedeno ponuđeno radno mjesto te je zaključio s tuženikom kao poslodavcem aneks ugovora o radu na neodređeno vrijeme dana 13.svibnja 2024.godine, a za radno mjesto voditelj ustrojstvene jedinice 4:, interni naziv voditelj službe javne nabave za koje je utvrđen koeficijent 2,20. Navedeno proizlazi iz pregledanog aneksa ugovora o radu na neodređeno vrijeme zaključenog između tužitelja i tuženika dana 13.svibnja 2024.godine (list 24-25 spisa). Temeljem odredbe članka 123. stavka 1. ZR-a je propisano da se odredbe tog Zakona koje se odnose na otkaz, primjenjuju za slučaj kada poslodavac otkáže ugovor i istodobno predloži radniku sklapanje ugovora o radu pod izmijenjenim uvjetima (otkaz s ponudom izmijenjenog ugovora). Tuženik je navedenom odlukom o otkazu ugovora o radu od 13.svibnja 2024.godine tužitelju dao otkaz ugovora o radu Ur.br. 1770/09 sklopljen 01.11.2009.godine što je i razvidno iz navedene citirane odluke o otkazu i to otkaz za radno mjesto voditelja javne nabave sa pripadajućim koeficijentom 1,406, a istome je točkom 5. navedene odluke o otkazu umjesto otkaza o radu ponuđen ugovor o radu pod izmijenjenim uvjetima za poslove radnog mjesta voditelj ustrojstvene jedinice 4, internog naziva: voditelj službe javne nabave sa pripadajućim koeficijentom složenosti poslova 2,20 počevši od 01.ožujka 2024.godine na neodređeno vrijeme. U skladu sa navedenim tužitelj je zaključio sa tuženikom aneks ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 13.svibnja 2024.godine (list 24-25 spisa) upravo za radno mjesto voditelj ustrojstvene jedinice 4, , interni naziv voditelj službe javne nabave. Temeljem odredbe članka 123. stavak 2. ZR-a ako u slučaju iz stavka 1. ovog članka radnik prihvati ponudu poslodavca, pridržava pravo pred nadležnim sudom osporavati dopuštenost takvog otkaza ugovora. Tužitelj je prihvatio navedeni otkaz sa izmijenjenom ponudom ugovora o radu, te je sukladno odredbi članka 123.stavka 2. ZR-a u zakonskom roku iz članka 133.stavka 2. ZR-a podnio tužbu u predmetnoj pravnoj stvari budući je istu podnio dana 29.05.2024. godine.

7. Među strankama je sporno da li je osnovan zahtjev tužitelja da se utvrdi da tužitelj ima pravo da se tuženikov dosadašnji naziv radnog mjesta voditelj javne nabave treba prevesti u radno mjesto voditelj ustrojstvene jedinice 2 s koeficijentom 2,75., te da se utvrdi da tužitelj od 02.ožujka 2024.godine obavlja poslove upravo tog radnog mjesta

te da mu je tuženik u skladu s time dužan ponuditi izmjenu ugovora o radu kojim će se radno mjesto tužitelja prevesti u radno mjesto voditelj ustrojstvene jedinice 2 sa koeficijentom od 2,75.

8. Iz iskaza saslušanog tužitelja (list 183-184 spisa) proizlazi da mu se radno mjesto prije prevođenja zvalo rukovoditelj pododsjeka u središnjoj službi, voditelj službe javne nabave. Navodi da mu je na navedenom radnom mjestu od poslodavca bilo kazano da svim voditeljima službi treba biti koeficijent složenosti poslova 1,552, ali da unatoč molbama prema sveučilištu i ministarstvu se to nije dogodilo, a isti ističe da mu je na spomenutom radnom mjestu voditelja službe javne nabave koeficijent složenosti poslova prije prevođenja bio 1,406. Navodi da on smatra da mu je tuženik njegovo radno mjesto trebao prevesti u voditelja ustrojstvene jedinice II, voditelja javne nabave, a da bi to trebao biti koeficijent 2,75, a da je njemu umjesto navedenog radnog mjesta ponuđeno radno mjesto voditelj ustrojstvene jedinice IV, voditelj javne nabave s koeficijentom 2,20. U odnosu na činjenicu iz kojih razloga tužitelj smatra da mu je prijašnje radno mjesto trebalo prevesti na voditelja ustrojstvene jedinice II, voditelj javne nabave s koeficijentom 2,75 iz razloga što on ovaj posao radi kod tuženika od 2008. ali da to više nije posao one složenosti kao što je bilo na početku njegovog rada već se taj posao pretvorio u znatno složeniji pa da on mora raditi po nalogu i poslove koji nisu u domeni voditelja javne nabave, a koje mu odrede dekan ili tajnik, pa da tu spadaju poslove suradnje s ministarstvima, sastavljanje statističkih izvješća, poslovi suradnje s europskim fondovima, pa da se ti poslovi nekad znaju obavljati i izvan radnog vremena. Tužitelj objašnjava složenost svog radnog mjesta ističući da je kod administrativnog dijela u ovom poslu operativa ostala ista, ali da tuženik radi na 7 lokacija, ima 13 odsjeka, da postoji dramska, likovna, glazbena sekcija, da se od 2008. na ovamo povećao broj nastavnog osoblja s 50 na 120 nastavnika, da ima otprilike toliko i vanjskih suradnika, te da on mora u svom poslu uskakati i u nekakva investicijska radove i održavanja, uz sve poslove koji od njega zahtijevaju navedeni odsjeci, a da obavlja i poslove sigurnosti na radu. U odnosu na činjenicu da li se isti obraćao poslodavcu s upitom iz kojeg razloga mu mjesto nije prevedeno kako on traži s koeficijentom 2,75, isti navodi da mu poslodavac nije puno rekao, osim da je tako potrebno budući da je takav napatik dobio od nadležnog ministarstva. Vezano za stručnu spremu koja je bila potrebna za njegovo radno mjesto isti navodi VSS ekonomskog smjera, znanje rada na kompjuteru, znanje engleskog jezika, položen certifikat za spec. javne nabave te 4 godine radnog iskustva, a da on ima visoku stručnu spremu ekonomskog smjera. Vezano za ustrojstvo nenastavnih jedinica kod tuženika, isti navodi da su sve administrativne službe uglavnom organizirane u sklopu dekanata, kao npr. informatička, financijska, pravna služba, dekanov ured i dr. Navodi da je njegova služba pod dekanom, a da je njemu nadređen glavni tajnik, te da radom svih stručnih službi rukovodi glavni tajnik. Vezano za pitanje je li prije postupka prevođenja tužitelj obavljao poslove svog radnog mjesta sukladno opisu poslova tog radnog mjesta prema općem aktu poslodavca, tužitelj odgovara potvrdno kao i sve ostale poslove za koje ga se zaduži. Tužitelj napominje da je tuženikova ustanova drugačija od nekih administrativnih fakulteta gdje se nabavljaju kompjuteri, uredska oprema, dok je ovdje potrebno ulaziti u neke sfere koje nisu u domeni njegove stručne spreme te je sve jako komplicirano i složeno te da treba biti dodatno educiran za nove poslove koji se pojavljuju.

9. Prvenstveno je potrebno istaći da je u predmetnoj pravnoj stvari već jednom vođen prvostupanjski postupak u kojem su pregledane sve navedene isprave te u kojem je

saslušan tužitelj te je bila donesena prvostupanjska presuda Pr-359/2024-13 od 21. ožujka 2025. (list 188-202 spisa), a koja je ukinuta rješenjem Županijskog suda u Osijeku posl.br. GŽ R-150/2025-2 od 2. lipnja 2026. (list 217-222 spisa), te je predmet vraćen ovom sudu na ponovno postupanje. Drugostupanjski sud je u svojoj odluci zauzeo stav da sud u ponovljenom postupku mora ponovno ispitati da li je tužba tužitelja u predmetnoj pravnoj stvari pravovremena te da prvostupanjski sud mora utvrditi u tom smislu u kojem je roku tužitelj bio dužan podnijeti tužbu u predmetnoj pravnoj stvari, od kada teče taj rok te da mora razjasniti činjenicu da li zahtjev za ispravak iz članka 36.stavka 6. Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama ("NN" 155/2023) ima značaj zahtjeva za zaštitu prava te potom donijeti novu odluku.

10. Temeljem odredbe članka 36.stavka 6. Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama ("NN"155/2023- u daljnjem tekstu Zakona o plaćama) propisano je da službenik i namještenik u javnoj službi koji smatra da mu je pogrešno utvrđeno prevođenje radnog mjesta i novi koeficijent za obračun plaće ima pravo zatražiti ispravak. Ako čelnik javne službe utvrdi da je zahtjev osnovan, obavijestit će službenika i namještenika pisanim putem o prihvaćanju njegovog zahtjeva, a ako utvrdi da zahtjev nije osnovan, dužan je donijeti odluku o odbijanju zahtjeva, a službenik i namještenik može zatražiti zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom. Opći propis je u navedenom smislu Zakon o radu. Odredbom članka 133.stavka 1. Zakona o radu ("NN" 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 64/23- u daljnjem tekstu ZR-a) je propisano da radnik koji smatra da mu je poslodavac povrijedio neko pravo iz radnog odnosa može u roku od petnaest dana od dostave odluke kojom je povrijeđeno njegovo pravo, odnosno od saznanja za povredu prava zahtijevati od poslodavca ostvarenje toga prava, dok je stavkom 2. istog članka propisano da ako poslodavac u roku od 15 dana od dostave zahtjeva radnika iz stavka 1. ovog članka ne udovolji tom zahtjevu, radnik može u daljnjem roku od petnaest dana zahtijevati zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom.

11. U navedenom smislu potrebno je istaći da zahtjev za ispravak nema značaj zahtjeva za zaštitu prava već zahtjev za ispravak predstavlja posebni institut kojeg je moguće podnijeti sukladno onome što je propisano citiranom odredbom članka 36.stavka 6. Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama te predstavlja posebni, prethodni institut koji omogućava korekciju prevođenja prema zakonom propisanim uvjetima. Upravo iz tog razloga je i propisano navedenom odredbom članka 36.stavka 6. Zakona o plaćama da se nakon odbijanja ispravka može tražiti sudska zaštita sukladno općem propisu o radu. Zahtjev za ispravak je u tom smislu poseban institut propisan odredbom članka 36.stavka 6. navedenog Zakona o plaćama, dok je zahtjev za zaštitu prava radnika poseban institut propisan odredbama članka 133.stavka 1. i 2. ZR-a. Odredbe članka 133.stavka 1. i 2. ZR-a podrazumijevaju u zakonskom smislu da radnik može tražiti zaštitu povrijeđenog prava pred sudom samo ukoliko je poslodavcu podnio navedeni zahtjev za zaštitu prava radnika iz članka 133.stavka 1. ZR-a. Iznimka postoji samo u slučaju zahtjeva radnika za naknadu štete ili drugog novčanog potraživanja iz radnog odnosa, a kad radnik ne mora podnijeti zahtjev za zaštitu povrijeđenog prava prije pokretanja sudskog postupka. (članak 133.stavak 3. ZR-a). Međutim, navedena iznimka propisana člankom 133.stavkom 3. ZR-a se ne odnosi na predmetni postupak budući se u ovom postupku ne radi o postupku naknade štete niti o postupku potraživanja novčanog potraživanja iz radnog odnosa. U navedenom smislu je tužitelj prije pokretanja ovog postupka morao podnijeti zahtjev za zaštitu prava radnika sukladno odredbi članka

133.stavka 1. i 2. ZR-a. U predmetnom slučaju tužiteljevo pravo je povrijeđeno odlukom tuženika od 02.travnja 2024.godine o odbijanju njegovog zahtjeva za ispravkom prevođenja naziva radnog mjesta i koeficijenta složenosti poslova od 26.03.2024.godine kao neosnovan, a što i proizlazi iz pregledane odluke od 02.04.2024.godine (list 13-14 spisa), a za koju stranke ne osporavaju u postupku da je tužitelj istu zaprimio 08.travnja 2024.godine. Sukladno onome što je propisano citiranom odredbom članka 133.stavka 1. ZR-a tužitelj je trebao u roku od 15 dana od dostave navedene odluke od 02.04.2024.godine zahtijevati od tuženika kao poslodavca ostvarenje svog prava na ispravak. Obzirom da je tužitelj nesporno zaprimio citiranu odluku kojom je odbijen njegov zahtjev za ispravak 08.04.2024.godine istome je navedeni rok od 15 dana iz članka 133.stavka 1. ZR-a za podnošenje zahtjeva za zaštitu prava je počeo teći 08.travnja 2024.godine, a isti istječe 23.04.2024.godine. Tužitelj je pravodobno podnio zahtjev za zaštitu prava u roku iz članka 133.stavka 1. ZR-a budući je navedeni zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa sastavio dana 22.travnja 2024.godine, a predao ga je tuženiku-poslodavcu putem protokola 23.04.2024.godine, a što je bio zadnji dan navedenog roka, a što je razvidno iz pregledanog zahtjeva za zaštitu prava iz radnog odnosa od 22.travnja 2024.godine predanog tuženiku 23.04.2024.godine (list 15-17 spisa). U tom smislu tužitelj podnio zahtjev za zaštitu prava radnika u zakonskom roku iz citirane odredbe članka 133.stavka 1. ZR-a. Međutim, tužitelj nije podnio tužbu u predmetnoj pravnoj stvari u zakonskom roku iz članka 133.stavka 2. ZR-a. Naime, sukladno onome što je propisano citiranom odredbom članka 133.stavka 2. ZR-a obzirom da među strankama nije sporno da tuženik-poslodavac nije odgovorio na zahtjev tužitelja za zaštitu prava radnika u roku od 15 dana od primitka istog, a kojeg je zaprimio putem svog protokola 23.04.2024.godine te samim time nije udovoljio zahtjevu tužitelja kao radnika, te je isti trebao po proteku 15 dana od neudovoljenja zahtjevu tužitelja u daljnjem roku od 15 dana zahtijevati zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom. Tužitelj navedeno nije uradio u roku iz članka 133.stavka 2. ZR-a. Naime, tuženik-poslodavac je trebao odgovoriti na tužiteljičin zahtjev za zaštitu prava radnika u roku od 15 dana od dana primitka tužiteljičinog zahtjeva za zaštitu prava. Budući je tuženik primio putem protokola 23.04.2024.godine tužiteljev zahtjev za zaštitu prava, te je na njega trebao odgovoriti najkasnije do 08.05.2024.godine (imao je 15 dana za odgovor), budući je taj rok istekao a da tuženik nije odgovorio na navedeni zahtjev niti je udovoljio zahtjevu tužiteljice, tužitelj je po isteku ovog roka u daljnjem roku od 15 dana trebala podnijeti ovom sudu tužbu za zaštitu svog prava. Početak roka za podnošenje tužbe u ovoj pravnoj stvari od strane tužitelja je bio u tom smislu je 08.05.2024.godine, a zadnji dan roka za podnošenje tužbe je bio 23.05.2024.godine. Tužitelj je tužbu u predmetnoj pravnoj stvari u tom smislu podnio izvan zakonskog roka budući je istu podnio 29.05.2024.godine. Budući je tužba podnesena 29.05.2024.godine, te budući je ista podnesena izvan roka propisanog odredbom članka 133.stavka 2. ZR-a tužitelj je prekludiran u ostvarivanju pravne zaštite u predmetnoj pravnoj stvari slijedom čega je trebalo odbaciti tužbu u predmetnoj pravnoj stvari kao nepravovremenu, a kako je i odlučeno u točki I/ izreke ove presude. Također je potrebno istaći da je zahtjev za zaštitu prava kojeg je tužitelj podnio tuženiku kao poslodavcu dana 27.svibnja 2024.godine (list 26 spisa) u potpunosti irelevantan za presuđenje u predmetnoj pravnoj stvari i ne može biti od nikakvog utjecaja na ocjenu pravovremenosti podnošenja tužbe u predmetnoj pravnoj stvari. Naime, iz sadržaja pregledanog zahtjeva za zaštitu prava od 27.svibnja 2024.godine (list 26 spisa) je razvidno da je tužitelj taj zahtjev podnio protiv odluke o otkazu ugovora o radu s ponudom izmijenjenog ugovora o radu, a vezano za odluku o otkazu kojeg je zaprimio 13.svibnja

2024.godine. Međutim, tužitelj u predmetnoj pravnoj stvari u ovom postupku ne traži da se utvrdi da je otkaz nedopušten već traži utvrđenja vezana za prevođenje radnog mjesta pa u tom smislu navedeni zahtjev za zaštitu prava radnika od 27.svibnja 2024.godine ne odnosi se na ovaj postupak i samim time je irelevantan za presuđenje u ovoj pravnoj stvari i ocjenu da li je tužba tužitelja pravodobna. Sud je ocijenio u ovom postupku iz pregledanih isprava u ovom spisu da je tužba tužitelja nepravodobna uzimajući u obzir zahtjev za zaštitu prava predan tuženiku 23.04.2024.godine, a koji zahtjev je tužitelj predao tuženiku putem Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja (list 15-17 spisa), te koji zahtjev je vezan za potraživanja tužitelja u ovom postupku, te sukladno tome tužnikovu odluku od 02.04.2024.godine koju je tužitelj zaprimio 08.04.2024.godine, a kojom je odbijen njegov zahtjev za ispravkom prevođenja naziva radnog mjesta i koeficijenta složenosti poslova kao neosnovan, a nepravodobnost je nastupila iz razloga što premda je tužitelj zahtjev za zaštitu prava podnio u zakonskom roku, tužitelj nije podnio tužbu u predmetnoj pravnoj stvari u zakonskom roku iz članka 133.stavka 2. ZR-a. Ovaj sud u ponovljenom postupku nije analizirao navedeni iskaz tužitelja budući je isti analizom navedenih relevantnih isprava za ocjenu pravodobnosti tužbe utvrdio da je tužba tužitelja podnesena u ovom predmetu izvan roka te da je tužitelj u tom smislu prekludiran u svom pravu da traži zaštitu svog prava u ovom postupku, te u tom smislu nije trebalo analizirati navedeni iskaz tužitelja i ulaziti u meritum stvari.

12. Radi svega navedenog ocjenom svih dokaza u ovom postupku, posebice isprava bitnih za ocjenu utvrđivanja da li je tužba podnesena u zakonskom roku sukladno odredbi članka 8. ZPP-a odbačena je tužba u predmetnoj pravnoj stvari zbog nepravovremenosti.

13. Što se tiče troškova ovog parničnog postupka, budući je tužitelj u cijelosti izgubio ovu parnicu jer je tužba odbačena isti je dužan tuženiku naknaditi parnične troškove sukladno odredbi članka 154. stavka 1. ZPP-a. U tom smislu kao opravdani, a sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("NN" 138/23) i to Tbr. 7. stavku 2. OT-a tuženika pripada jednokratna nagrada u visini od 250 bodova za cjelokupni prvostupanjski postupak Pr-359/2024 (a što uključuje odgovor na tužbu, podnesak od 05.02.2025, te ročišta od 16.10.2024.g. i 05.02.2025.g.), te žalba od 04.04.2025.godine u iznosu od 100 bodova, te jednokratna nagrada u visini od 250 bodova za cijeli prvostupanjski postupak Pr-239/2026, a što ukupno iznosi 600 bodova, te što s obzirom na vrijednost boda od 2,00 Eur-a ukupno iznosi 1.200,00 Eur-a, te što uz dodatak od 25% PDV-a u iznosu od 300,00 Eur-a ukupno iznosi 1.500,00 Eur-a, a koji iznos je tužitelj dužan isplatiti tuženiku na ime troškova ovog parničnog postupka, a kako je i odlučeno u točki II/ izreke ovog rješenja.

U Splitu, 12. listopada 2026.

Sudac

Eneja Stejskal Kanazir

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od primitka pisanog otpravka istog. Žalba se podnosi u tri primjerka pismeno putem ovog suda za Županijski sud. Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se odluka objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava odluke obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se odluka objavljuje. Stranci koja nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se odluka objavljuje smatra se da je dostava odluke obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

Dna:

-pun. tužitelja

-pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088e-7ebdf**

Kontrolni broj: **0e15d-4f520-32a30**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.